

РЕШЕНИЕ

№ 532

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Цветко Лазаров Въззивно гражданско дело № 20211000502714 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград, ответникът - Прокуратурата на Република България е осъден да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

- сумата от 4 000 /четири хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 18.01.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г., като е отхвърлен главният иск, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 100 000 лв.;

- сумата от 12 800 /дванадесет хиляди и осемстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в платени адвокатски възнаграждения за осъществената процесуална защита по н.о.х.д. № 201/2016 г. по описа на Окръжен съд Благоевград, в размер насумата от 3 400 лв., както по в.н.о.х.д. № 217/2018 г. по описа на Апелативен съд София, в размер на сумата от 9 000 лева и сумата от 400 лева,

платена по ДП № 10/2014 г. по описа на РУ- Гоце Делчев, вследствие на незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 18.01.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г.

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ответника - Прокуратурата на Република България да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, деловодни разноски, в размер на сумата от 223.40 лева лева.

Решението на първоинстанционния съд в осъдителната част се обжалва от ответника – Прокуратурата на Р. България с доводи за неправилност, поради необоснованост, допуснато нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила.

Жалбоподателят поддържа, че ищецът не е претърпял неимуществени и имуществени вреди от воденото против него наказателно преследване, поради което моли въззивния съд да отмени изцяло първоинстанционното решение и вместо това да отхвърли предявените иски, имащи за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени и имуществени вреди.

При условията на евентуалност моли въззивния съд да определи и присъди:

- обезщетение за претърпените неимуществени вреди в по - нисък размер от присъденото с обжалваното решение, което да е съобразено критериите на съдебната практика за справедливост и с обстоятелствата по делото;

- обезщетение за претърпените имуществени вреди, което да е съобразено нормативно определения минимален размер на адвокатските възнаграждения за защита по конкретното обвинение за престъпление по престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК

Решението на първоинстанционния съд се обжалва от ищеца В. Р. Д., ЕГН ***** в частта, в която предявеният иск, имащ за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е отхвърлен, за разликата над уважения /4 000 лв./ до пълния предявен размер от 100 000 лева, с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателят твърди, че присъденото обезщетение е занижено по размер и не съответства на действително претърпените неимуществени вреди от незаконното обвинение за престъплението по престъпление по чл. 124, ал. 1,

пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК.

Моли въззивния съд да отмени решението в обжалваната част и ввместо това да осъди ответника да заплати допълнително обезщетение за претърпените неимуществени вреди до пълния размер на предявения иск.

Моли да се присъдят направените деловодни разноси в двете съдебни инстанции.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Въззивните жалби са допустими, тъй като са подадени в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от надлежни страни срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване по посочения процесуален ред.

При преценката за основателността на всяка една от жалбите, съдът взе предвид следното:

Ищецът – В. Р. Д., ЕГН ***** е предявил против Прокуратурата на Република България искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и искове по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът твърди в обстоятелствената част на исковата молба, че с постановление на прокурор в Районна прокуратура Гоце Делчев от 08.01.2014 г. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 122 от НК.

Икщецът твърди още, че:

- на 08.01.2014 г. с постановление на разследващ полицай при РУ Гоце Делчев е бил привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по престъпление по чл. 122 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК

- на 08.01.2014 г. с постановление на прокурор в Районна прокуратура Гоце Делчев е бил задържан под стража за срок от 72 часа, след което с определение от 10.01.2014 г., постановено от Районен съд Гоце Делчев му е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“;

- на 18.03.2014 г. с определение на съда е изменена мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в парична гаранция, в размер на сумата от 2 000 лева;

- за периода на 19.03.2014 г. до 19.11.2015 г., на основание постановление на прокурор при Окръжна прокуратура му е била наложена мярка за процесуална принуда „забрана да напуска пределите на Р. България без разрешение на прокурора или съда“;

- наблюдаващият прокурор е обвинителен акт от 28.03.2016 г. му е повдигнал обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК;

- с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград е бил признат за невиновен в това да е извършил деяние, осъществяващо състав на посоченото престъпление и е оправдан;

- присъдата е била протестирана от прокурора и потвърдена с решение № 264 от 27.06.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 217/2018 г. от Апелативен съд София;

- с решение № 250 от 18.01.2019 г., постановено по к.н.д. № 915/2018 г. от ВКС на Р. България, образувано само по жалба на втория подсъдим Ф. С. Ф. е изменено въззивното решение, като е преквалифицирано деянието на Ф. по чл. 124, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 129 от НК и е намален размер на наказанието лишаване от свобода на четири години;

- присъдата в осъдителната част е влязла в сила на 18.01.2019 г.;

- претърпял е неимуществени вреди вследствие на незаконното обвинение, както и имуществени вреди, представляващи разходи за заплащане на адвокатски възнаграждения по наказателното производство, в размер на сумата от 12 800 лева, от които 400 лева за досъдебното производство, сумата от 3 400 лева за първата инстанция и сумата от 9 000 лева за въззивната инстанция;

С предявените иски поискал ответникът да му заплати обезщетение за претърпените неимуществени вреди, в размер на сумата от 100 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г., както и обезщетение за претърпените имуществени вреди, в размер на сумата от 12 800 лева, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г.

Поикал да се присъдят направените деловодни разноски.

Ответникът – Прокуратурата на Р. България подал отговор /л. 28/, с

който оспорил основателността на предявените иски и поискал да се отхвърлят с доводи, че ищецът не е претърпял неимуществени и имуществени вреди от воденото наказателно преследване.

При условията на евентуалност поискал:

- съдът да присъди обезщетение за неимуществени вреди, което да е съобразено с критериите на съдебната практика за справедливост и с конкретните обстоятелства по делото, имащи значение при определяне на неговия размер;

- по отношение обезщетението за имуществени вреди посочил, че заплатеното от ищеца на защитника адвокатско възнаграждение превишава нормативно определеното за защитата по конкретното обвинение и поискал размерът на обезщетението да се съобрази с минималното възнаграждение;

От фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление на прокурор в Районна прокуратура Гоце Делчев на 06.01.2014 г. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 122 от НК.

Ищецът на 08.01.2014 г. с постановление на разследващ полицай при РУ Гоце Делчев е бил привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по престъпление по чл. 122 от НК.

Прокурор в Районна прокуратура Гоце Делчев на 08.01.2014 г. е задържал ищеца под стража за срок от 72 часа, след което с определение от 10.01.2014 г., постановено от Районен съд Гоце Делчев му е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

На 18.03.2014 г. с определение на съда е изменена мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в парична гаранция, в размер на сумата от 2 000 лева.

За периода на 19.03.2014 г. до 19.11.2015 г., на основание постановление на прокурор при Окръжна прокуратура Благоевград на ищеца е била наложена мярка за процесуална принуда „забрана да напуска пределите на Р. България без разрешение на прокурора или съда“.

Наблюдаващият прокурор с обвинителен акт от 28.03.2016 г. е повдигнал обвинение на ищеца и на втория подсъдим за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК.

С присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, ищецът Д. е бил признат за невиновен в това да е извършил престъплението и е оправдан.

Присъдата е била протестирана от прокурора и потвърдена с решение № 264 от 27.06.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 217/2018 г. от Апелативен съд София.

Срокът за нейното протестиране е изтекъл на **17.07.2018 г.**

С решение № 250 от 18.01.2019 г., постановено по к.н.д. № 915/2018 г. от ВКС на Р. България, образувано само по жалба на втория подсъдим Ф. С. Ф. е изменено въззивното решение, като е преквалифицирано деянието на Ф. по чл. 124, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 129 от НК и е намален размер на наказанието лишаване от свобода на четири години.

Присъдата в осъдителната част е влязла в сила на 18.01.2019 г.

По делото са приложени три публикации в регионалния вестник „Струма“, в които пестеливо в съответните три броя на вестника на страница 8; на страница 2 и страница 3 са отразили хода на наказателното производство.

В първата инстанция са разпитани свидетели за претърпените от ищеца неимуществени вреди от наказателното преследване.

По отношение на имуществени вреди ищецът е представил:

Договор за правна защита и съдействие, както и пълномощно за досъдебното производство, в които е посочено, че е договорено адвокатско възнаграждение, в размер на сумата от 400 лева, което **не** е заплатено – л. 11 от първоинст. п-во.

Договор за правна помощ и съдействие за първата инстанция, в който е уговорено и изцяло заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на сумата от 3 400 лева - л. 16 от първоинст. п-во.

Договор за правна помощ и съдействие за въззивната и евентуално за касационната инстанция, в който е уговорено и изцяло заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на сумата от 9 000 лева – л. 13.

За престъплението по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от три до дванадесет години, съответно за посоченото престъпление в чл. 13, т. 4 от Наредба № 1 за адвокатските възнаграждения е предвидено възнаграждение в размер на 1500 лева.

Съобразно направеното от ответника възражение, ще следва да се зачете за разход само сбора от сумата 1 500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита пред първоинстанционния наказателен съд и сумата от 1 500 лева за защита пред въззивния наказателен съд, или общо разходи, в размер на сумата от 3 000 /три хиляди/ лева.

От правна страна:

Предметът на въззивното производство е очертан с подадените ищеца и от ответника въззивни жалби, като спорът се концентрира до основателността на предявените искове, а при тяхната основателност до размера на обезщетенията за претърпените от ищеца неимуществени и имуществени вреди.

По главните искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, държавата отговоря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда от незаконно обвинение в извършено престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

В разглеждания случай ищецът е бил обвинен в извършването на престъпление по престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128,

ал. 2 от НК, за което е било предвидено наказание лишаване от свобода от три до дванадесет години, т.е. то е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

Наказателно преследване по отношение на ищеца реално е продължило от 08.01.2014 г. до **17.07.2018 г.**

По отношение на ищеца, за периода от 08.01.2014 г. до 18.03.2014 г. е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“, а след 18.03.2014 г. до 17.07.2018 г. е била взета мярка за неотклонение „парична гаранция“, в размер на сумата от 2 000 лева.

По отношение на ищеца, за периода от 19.03.2014 г. до 19.11.2015 г. е била наложена мярка на процесуална принуда „забрана да напуска пределите на страната без разрешението на прокурора или на съда“.

Наказателното преследване е било медийно отразено в три броя на регионалния вестник, но няма данни това отразяване да е станало по инициатива на прокуратурата.

Наказателното преследване се е осъществило както в досъдебната фаза, в която единствено прокурорът е осъществявал функциите по ръководство и решаване така и в съдебната фаза, в която е осъществявал обвинителната функция и контрол за законност.

Осъществяването на посочените процесуални функции от прокурора обосновава качеството на надлежен ответник по настоящото дело на Прокуратурата на Р. България, който дължи обезщетение за всички вреди /имуществени и неимуществени/, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

В разглежданият случай претърпените от ищеца неимуществени вреди следва да се определят съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, към който препраща параграф 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, съобразно критериите на съдебната

практика, установени с ППВС № 4/1968 г. и конкретните данни по делото, а те са:

- възрастта на ищеца, неговото обществено положение и образование;
- на ищеца е било повдигнато обвинение само за едно извършено престъпление, което е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК;
- продължителността на наказателното преследване, в който по отношение на ищеца са били извършвани процесуални и процесуалноследствени действия;
- по отношение на ищеца са изпълнявани две мерки за неотклонение, като задържането под стража е за срок от 70 дни;
- няма доказателства наказателното преследване да е препятствало развитието на ищеца в професионален и образователен план;
- по отношение на ищеца за периода от 19.03.2014 г. до 19.11.2015 г. е била наложена мярка за процесуална принуда „забрана да напуска пределите на страната без разрешението на прокурора или на съда“;
- наказателното преследване не е повлияло негативно върху физическото и психическо здраве на ищеца, тъй като събраните гласни доказателства обосновават извод, че вредите са обичайните, които съпътстват всяко едно наказателно преследване;

Въззивният съд намира, че с оглед на тези конкретни данни, справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди, на което има право ищецът, вследствие на незаконното обвинение, възлиза на сумата от 4 000 /четири хиляди/ лева, който размер удовлетворява обществения критерий за справедливост при съществуващите в страната обществено-икономически условия на живот.

Предявеният иск иск, имащ за предмет обезщетяване на неимуществените вреди от незаконното обвинение е основателен до размер на сумата от 4 000 лева и подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 100 000 лева.

По иска имащ за предмет обезщетяване на претърпените имуществени вреди:

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за защита на подсъдимия, обвинен в престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода до 15 години лишаване се дължи на защитника минимално адвокатско възнаграждение, в размер на 1 500 лв.

Съобразно направеното от ответника с отговора на исковата молба оспорване на иска, доказаните разходи за адвокатски възнаграждения и постановеното Тълкувателно решение № 1 от 11.12.2018 г. по тълк.д. № 1/2017 г. от ОСГК при ВКС, предявеният иск за обезщетяване на имуществените вреди е основателен до размер на сумата от 3 000 /три хиляди/ лева - (2 x 1 500 лв.) и подлежи на отхвърляне, за разликата над уважения до пълния предявен размер от 12 800 лева.

По акцесорните искове с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Началният момент на забавата и на погасителната давност за главните искове и за акцесорния иск, съгласно т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. гр.д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС е денят, в който е прекратено наказателното преследване или е влязла в сила постановената от наказателния съд оправдателна присъда.

Оправдателната присъда за ищеца е влязла в сила на 17.07.2018 г., но следва да се присъди законната лихва върху обезщетенията, така както е поискал с исковата молба от 18.01.2019 г.

С оглед на изложеното от двете жалби частично основателна е само жалбата, подадена от ответника, поради което следва:

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в

която ответникът е осъден да заплати на ищеца, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г., до размер на сумата от 4 000 лева;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в която предявеният иск, имащ за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г. е отхвърлен, за разликата над сумата от 4 000 лева до пълния предявен размер от 100 000 лева;

- се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г., за разликата над сумата от 3 000 /три хиляди/ лева до пълния предявен размер от 12 800 лева и вместо това да се отхвърли иска в тази част;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 18.01.2019 г., до размер на сумата от 3 000 /три хиляди/ лева;

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта за разноските и вместо това да се осъди ответника, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да заплати на ищеца деловодни разноски, общо за двете инстанции, в размер на сумата от 94.01 /деветдесет и четири лв. и нула една ст./ лева.

По тези съображения, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград в **ЧАСТТА**, в която ответникът - Прокуратурата на Република България е осъден да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1

от ЗЗД, сумата от 4 000 /четири хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 17.08.2018 г., а в осъдителната част за втория подсъдим на 18.01.2019 г.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлен предявения от В. Р. Д., ЕГН ***** против Прокуратурата на Република България иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ, имащ за предмет обезщетяване на претърпани неимуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 17.08.2018 г., а в осъдителната част за втория подсъдим на 18.01.2019 г., за разликата над уважения /сумата от 4 000 лв./ до пълния предявен размер от 100 000 лева.

ОТМЕНЯ решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград в **ЧАСТТА**, в която ответникът - Прокуратурата на Република България е осъден да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 17.08.2018 г., а в осъдителната част за втория подсъдим на 18.01.2019 г., за разликата над сумата от 3 000 /три хиляди/ лева до размер на сумата от 12 800 лева и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. Р. Д., ЕГН ***** против Прокуратурата на Република България иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ, имащ за предмет обезщетяване на претърпени имуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 17.08.2018 г., а в осъдителната част за втория подсъдим на 18.01.2019 г., за разликата над сумата от 3 000 /три хиляди/ лева до пълния предявен размер от 12 800 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград в **ЧАСТТА**, в която ответникът -

Прокуратурата на Република България е осъден да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие от незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. 1 от НК във вр. с чл. 128, ал. 2 от НК, за което е оправдан с присъда № 5705 от 11.11.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 201/2016 г. от Окръжен съд Благоевград, влязла в сила на 17.08.2018 г., а в осъдителната част за втория подсъдим на 18.01.2019 г., до размер на сумата от 3 000 /три хиляди/ лева.

ОТМЕНЯ решение № 332 от 21.07.2021 г., постановено по гр.д. № 1114/2020 г. от Окръжен съд Благоевград в **ЧАСТТА** за разносните и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ответника - Прокуратурата на Република България да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, направените деловодни разноски в двете съдебни инстанции, общо в размер на сумата от 94.01 /деветдесет и четири лв. и нула една ст./ лева.

Решението може да са обжалва от страните пред ВКС на Р. България, в едномесечен срок от връчването му, при наличието на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____